

valgets Flertal anerkjender det Udfælgelige i, at man kunde gjøre flere Officerer beredne og kunde tildele enkelte Officerer et større Antal Heste, have vi dog, for at komme paa dette Punkt i Overensstemmelse med det andet Thing og for at træde saa besparende op som muligt, fundet os foranledigede til ikke at følge den høitærede Krigsminister, men derimod blive staaende ved, hvad der er vedtaget af det andet Thing. Hvad derimod Stamhæstene angaar, ere vi ikke istand til — paa eet Omraade idetmindste — at følge det andet Thing. Hvad der her er foreslaaet i Vædringsforlaget om Rytteriets forskellige Formationer i Vædringsforlagene fra, hvad Folkethinget har vedtaget. Hvad derimod Feltartilleriets Heste angaar, saa har det andet Thing reduceret Hestene ved et Batteri til 63. Regjeringsforlaget af 1876 og Landsthingets Vedtagelse samme Aar gik dog til 79; den høitærede Krigsminister har foreslaaet 92 Heste, og Flertallet slutter sig til Ministeren, idet jeg tillader mig at henvise ærede Medlemmer til Betænkningen, Tillæg B. Sp. 1408, hvor der er gjort Rede for, hvorledes man ved en saadan Forsyning med Heste kan bespænde et Batteri, dels Kanonlinien og dels Vognlinien. — Kjøbenhavns Væbning har tidligere været foreslaaet og er vistnok ogsaa af den høitærede Krigsminister foreslaaet at skulle bestaa af 4 Batailloner Fodfolk og 1 Bataillon Artilleri. Ellige er der foreslaaet i det af den høitærede Krigsminister forelagte Forslag, ligesom det ogsaa er vedtaget i det tidligere Forslag, som har været Rigsdagen forelagt, at Forstærkningsmandskabet i Frederiksberg Sogn skulde medtages til Kjøbenhavns Væbning. Der er forskjellige Grunde, der have talt derfor, blandt Andet den Grund — ganske af mere underordnet Betydning —, at det har vist sig, at, naar Døvelser skulle finde Sted ved Kjøbenhavns Væbning, saa flytter endel af Væbningsmandskabet midlertidig ud paa Frederiksberg og undgaar saaledes en Indkaldelse; men Flertallet har dog anset det for at være betænkeligt at gaa til en Indlemmelse af Frederiksberg. Der synes at være ligesaa megen Grund til at tage Beboerne i Sundbyerne, som ogsaa bo lige udenfor Kjøbenhavn og have stadig og vedvarende Forbindelse med Kjøbenhavn, med; og den stærkt bebyggede Del af Nørrebro, som strækker sig ud imod Uterslev, kunde man ligesaa godt medtage som Fre-

deriksberg, og da man ikke har gjort det, finder Flertallet, at der er Anledning til at blive staaende ved den nu gjældende Ordning. Der vil være tilstrækkeligt Forstærkningsmandskab i Kjøbenhavn til at forsyne 4 Batailloner Fodfolk og 1 Bataillon Artilleri, og da det er foreslaaet i Lovforlaget, at alle Forstærkningsbatailloner skulle have aarlige Døvelser eller Døvelser hvert andet Aar, er der jo ikke nogen Grund til at trække Frederiksberg Mandskab ind under Kjøbenhavn.

Jeg maa komme tilbage til en Paragraf, som jeg har overset og som er en temmelig vigtig Paragraf, nemlig den, der handler om Aldersgrænserne. Jeg veed ikke, hvorledes det er gaaet til, at jeg har overset den. Udvalgets Vædringsforslag herom have under Nr. 58. Hærløven af 1867 giver for Underofficerer den Bestemmelse, at de skulle affædiges ved det 60de Aar, og at de have Ret til at forlange deres Afsted ved det 55de Aar. Folkethingets Forslag har samme Bestemmelse med Ret for Stabsfærgenter til at forlange Afsted ved deres 50de Aar. Dette sidste har Flertallet fundet sig foranlediget til at tiltræde, og at Flertallet har gjort det, staar i Forbindelse med en Bestemmelse, der findes paa et andet Sted i Loven, nemlig om Ansættelse af Befalingsmænd ved Forstærkningen. Der hedder det, at Stabsfærgenter af Sinien kunne ansættes som Lieutenanter i Forstærkningen. Jeg har tidligere udtalt, hvormeget Vægt og Betydning Flertallet lægger paa den Klasse af Underofficerer, Stabsfærgenterne, og at det vil være rigtigt at gjøre Alt for at kunne fikke sig en saa god Tilgang til denne Klasse som det er muligt, saaledes at Forfremmelse til Stabsfærgent ikke skal blive et rent Anciennitets-spørgsmaal, men at man derimod dertil tager den dygtigste og bedste Underofficer, man kan finde. Det er jo ærede Medlemmer bekendt, at ifølge den gjældende Hærløve er Aldersgrænsen for Premierlieutenanterne 42 Aar og for Kapitainerne 52 Aar med en Ret for Lieutenanterne og Kapitainerne til at blive staaende til de have fyldt deres henholdsvis 45de og 55de Aar. For Obersterne og Generalerne er Alderen sat til henholdsvis det 55de og 70de Aar. Jeg behøver ikke her at udtale, hvilke Birkninger denne Bestemmelse har haft, at en Officer efter at være falden for Aldersgrænsen kunde blive staaende